

Orlogsmæssig udhaling til Hvalen

Takket være gode venner og forbindelser har vi fået et nyt orlogsflag til Hvalen. Det gamle var nemlig blevet ødelagt af elendige landkrabber, hvis nærmere karakteristik bedst leveres af kaptajn Haddock og som jeg derfor ikke skal forsøge at gentage.

Nyanskaffelsen faldt det i torsdagsbesætningens lod at indvie. Det blev gjort med maner og i kraftig vestenvind, som drastisk forøgede kravene til god og effektiv roning, for at vi kunne stå ud gennem Snedkergraven.

Og selvfølgelig lykkedes det at komme ud i Inderhavnen, hvorfra vi snildt lod os føre ret ind i Trangraven og videre ad Christianshavns Kanal, i hvis søndre del vi entrede det gode skib Filia Maris for at lade os læske i liflig Leffe Brune, leveret af Bodil, der netop med ægtefælle havde været ude at sniffe til krydstogtslivets luksus i norske farvande. I øvrigt en tur, hvor også torsdagsbesætningens Anne havde deltaget med sin gemal.

På Filia Maris' agterdæk, fra hvis flagspil yachtflaget var sat i dagens anledning, mærkedes blæsten stort set ikke. Til gengæld gik snakken livligt, og som stort set altid blev der også her øvet knob og stik. For slige kundskaber hører jo med til enhver sømands dannelse. Så tiden den fløj, og rigeligt vederkvæget kunne vi alle falde på fartøjet og påbegynde roturen tilbage. Og endnu en gang fik vi bekræftet sidste års erfaringer fra den da gennemførte, næsten strengt videnskabelige, undersøgelse, at indtag af øl med en alkoholprocent (målt på volumen) på 6,5-7,0 resulterer i den smukkeste roning.

Så i en symfoni af synkront syngende åregafler, akkompagneret af årebladenes simultane nedslag i vandet, stod Hvalen stolt gennem havnens vande på sin tur til hjemmebasen på Halvtolv, alt imens solen skinnede så fagert ned på os.

Se, det var en værdig indvielse af vort nyanskaffede orlogsflag!

